

پیرامون اعتصاب غذای زندانیان سیاسی

آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی را فریاد کنیم!

همایون فرهادی

آقای پیمان عارف سخنگوی این کمیته با نشریه شهروند تورنتو انجام می دهد چنین می گوید: روز ۱۴ تیر در زمان حمله به منزل مصطفی پیران، دستگیری او، ضبط وسایل خانه شان و پلمپ منزل، من در تهران نبودم، از طریق اینترنت با من تماس گرفته شد، آمدم، سعی کردم روزنامه نگاران را برای پوشش ماجرا به محل ببرم اما ارگانه‌های امنیتی مانع از آن شدند نتیجه این حمله و دستگیری مصطفی پیران، خانواده آنها یعنی مادر، دو خواهر و یک برادر پیمان عملاً بی خانه شدند، من از آنها خواستم که به منزل من بیایند و آنها پذیرفتند از همان روز ۱۲ تن از زندانیان سیاسی در بند یک اوین یک اعتصاب غذا را حول ۴ محور آغاز کردند: سالگرد ۱۸ تیر، رفع ظلم صورت گرفته نسبت به دانشجویان، محاکمه عاملان و آمران این تعدی و تجاوز و رفع ظلمی که به خانواده پیمان پیران رفته بود، این محورها بودند. روزهای اول این اعتصاب با سکوت رسانه ها از یک سو و ایجاد فضایی مسموم و مغرضانه توسط دستگاه های امنیتی داخل و برخی جریان‌های سیاسی خارج از سوی دیگر طی شد. چند تن از افراد داخل زندان توسط تماس با رسانه های خاص خارج از کشور اطلاعاتی داده بودند که غلط بود و اختلاف و چند دستگی میان اعتصاب کنندگان را القاء میکرد برای مقابله با همین جو و ایجاد حمایت از خواسته ها و حقوق اعتصاب کنندگان ۶ روز پیش این کمیته شکل گرفت. تلاش ما این است که با اطلاع رسانی صحیح این مهم را پیش ببریم و اعتصاب غذا به رهبری دکتر زرافشان را در رسیدن به خواسته هایش یار باشیم تعداد زیادی از فعالان دانشجویی و آزادیخواهان عضو این کمیته هستند. یکی از افرادی که میتوانم نام ببرم دکتر محمد ملکی است و من خودم سخنگوی آن را به عهده دارم. با خانواده های دکتر ناصر زرافشان، احمد

و تخریب روحیه اعتصاب کنندگان بود نیزافشاگری های گسترده ای انجام می پذیرد. از جمله در بیانیه منتشر شده توسط دانشجویان دانشگاه تبریز، تلاش برای ایجاد تفرقه و به کارگیری توأبیین برای بی اثر کردن این اقدام اشاره می شود: ... این روزها شاهد صدور اقرانامه هایی با امضای برخی زندانیان اوین علیه اعتصاب کنندگان هستیم. قطع نظر از هویت صادرکنندگان چنین شایعاتی ما ایجاد تفرقه و دودستگی بین زندانیان در شرایط کنونی را تنها و تنها خواسته اقتدارگرایان حاکم می دانیم و هر کس که در این راه گام زند بی تردید سر سپرده و جیره خوار عوامل مافیای قدرت است. تجربه سال های گذشته ثابت کرده است که حربه ایجاد اختلاف بین مبارزان در بند بارها از سوی رژیم به کار گرفته شده و از این روست که لزوم هوشیاری همه کوشندگان سیاسی بیرون از زندان آشکار می شود، چرا که هرگونه دامن زدن به این اختلافات تنها نتیجه اش دلگرم کردن سرکوبگران به ادامه اقدامات غیرانسانی شان می باشد. به سران حکومت هشدار می دهیم که ادامه یافتن این وضعیت نابسامان سبب ساز بروز فاجعه ای انسانی ست که مسئولیت آن بر دوش همه صاحب منصبان جمهوری اسلامی می باشد و هیچ کس نخواهد توانست خود را از مشارکت در بروز این فاجعه مبرا کند. جبهه متحد دانشجویی نیز طی اطلاعیه ای ضمن حمایت کامل از خواست اعتصاب کنندگان عنوان می دارد که: ... دستگاه قضایی در طی این مدت بسیار کوشش نموده است که حاشیه های اعتصاب زندانیان سیاسی را از متن آن پر رنگ تر نماید و بعضاً نیز موفق شده است با خبرسازی های دروغین، از آب گل آلود ماهی بگیرد. ...

در تمام دوره اعتصاب نیز کمیته دفاع از حقوق اعتصاب کنندگان غذا طی بیانیه هایی افکار عمومی را در جریان اتفاقاتی قرار می دهد که در زندان می گذرد. در مصاحبه ای که

اعتصاب غذای گروهی از زندانیان سیاسی و دانشجویان زندانی از تاریخ ۱۴ تیرماه در زندان اوین در اعتراض به سرکوب و دستگیری دانشجویان در ۱۸ تیر و همچنین ضرب و شتم و آواره کردن خانواده پیمان پیران و با خواست مرکزی دستگیری و محاکمه عاملین سرکوب ۱۸ تیر و همچنین آزادی دانشجویان دستگیر شده توسط دکتر ناصر زرافشان - دکتر فرزاد حمیدی - احمد باطنی - پیمان پیران - سعید ماسوری - سعید شاه قلعه ای - فرهاد دوستی - امید عباسعلی نژاد - رضا محمدی - غلامرضا اعظمی - علی شریعت پناه - غلام حسین کلبی و ... آغاز گردید. صدای مقاومت و اعتراضی که از زندان های جمهوری اسلامی باردیگر برخاست تا پایداری حقوق انسان ها توسط جمهوری اسلامی را باردیگر فریاد زند.

در حمایت از خواست زندانیان اعتصابی کارزار گسترده ای در داخل و خارج از کشور توسط نهادها، سازمان ها و احزاب مختلف به راه افتاد تا به سهم خود پژواک دهنده مبارزه ای باشند که در زندان توسط این آزادگان آغاز گردیده بود. با وجود آن که این مبارزات حمایتی نتوانست ابعادی درخور پیدا نماید اما رژیم با وحشت از گسترش این کارزار به حربه های همیشگی خود متوسل گردید. تاکتیک مسکوت نهادن و بایکوت خبری اعتصاب راه حلی است که همیشه مدنظر حکومت گران قرار داشته است. اما این اقدام راه به جایی نمی برد. در حالی که روابط عمومی اداره کل زندان های استان تهران با بی شرمی اعتصاب غذای زندانیان اوین را به کل منکر می گردد و اعلام می دارد که طی چند روز گذشته هیچگونه اعتصاب غذایی در بازداشتگاه اوین صورت نگرفته است و وضعیت بازداشتگاه اوین کاملاً آرام است. اما نهاد های مختلف دانشجویی در ایران و کانونها و سازمان های سیاسی در خارج از کشور طی بیانیه هایی این دروغ گویی آشکار رژیم را افشامی نمایند. در تقابل با برگ سوخته دیگر رژیم که تلاش برای ایجاد تفرقه

زندان به مستی زندگان افسون قدرت آموخته اید که با زندان، تهدید و فشار نمی توان اراده نا مشروعشان را تحمیل کنند. از زندان شما راضی نشده اند و به خانواده تان نیز تعرض می کنند و بی شرمی شان را معنا.

۱۸ تیر می آفرینند و یاد آن را هم می خواهند به زور گارد ویژه از خاطرات ببرند و اما از کرده خود آگاهند که از ماهها قبل از ۱۸ تیر تهران را به پادگانی نظامی تبدیل کرده اند و ایران را به زندانی بزرگ. اعتصاب غذایان در یادبود ۱۸ تیر و رسیدگی به پرونده ی عاملان آن و محکوم کردن تعرض به خانواده پیمان پیران را ارج می نهیم و ضمن حمایت از آن، نسبت به سلامتی تان ابراز نگرانی می کنیم.

حمایت کامل خود را از اعتصاب غذایان و خواسته هایان اعلام می داریم و می خواهیم که امساکتان را بشکنید که سلامتی تان برای ما و خانواده هایان مهم است. اعتصابات را به پایان برسانید که تداوم اعتراضات در گرو سلامتی تان است. به آنکه آزادی، حقوق بشر و دموکراسی در ایران سایه افکند.

علاوه بر اعلام موضع از سوی نهادهای دانشجویی، شخصیت های فرهنگی، حقوقی و سیاسی از جمله خانم سیمین بهبهانی و شیرین عبادی و خانواده های زندانیان سیاسی در ایران از اعتصاب کنندگان، در خارج از کشور نیز اقداماتی از جمله جمع آوری امضاهای حمایتی از صدها نفر و از کانون های مختلف ایرانیان، بیانیه های حمایتی سازمان ها، احزاب و نهادهای سیاسی و مصاحبه های متعدد فعالین این جنبش اعتراضی با رادیوهای بین المللی و حمایت شخصیت های بین المللی، به این اعتراض دلیرانه ابعاد گسترده تری بخشید و نشان داد که در دفاع از آزادی جبهه ای به وسعت میلیونی وجود دارد که می تواند خود را در یک مبارزه واقعی اثبات نماید.

این مبارزه بار دیگر نشان داد که دفاع دروغین از آزادی زندانیان سیاسی، آنجا که زندانی سیاسی خودی نباشد، دهان بسیاری از مدعیان مردمسالاری قفل می گردد. انگار نه انگار که اتفاق چنین بااهمیتی افتاده است. خفقان بر آنها حاکم می شود و در بهترین حالتش هم شاهد برخورد غیرمسئولانه و

عملکرد آن شبیه به مورد زهرا کاظمی بود. در سال ۱۳۸۲ مجددا در کرج دستگیر شده و به زندان رجایی شهر منتقل شد. امسال نیز پیرو این پروسه حول و حوش ۱۸ تیر به ما حمله شد، پدرم دستگیر شد و متعاقبا آنچه پیشتر توضیح دادم اتفاق افتاد. وی در ارتباط با دلایل اعتصاب غذا چنین می گوید: در ابتدا اعتصاب کنندگان به مناسبت سالگرد ۱۸ تیر خواستار اجرای عدالت در این پرونده و محاکمه حمله کنندگان به دانشجویان بودند. اما با پیشرفت اعتصاب خواسته ها رادیکالتر شد. آنها آزادی زندانیان سیاسی و حتی رفراندوم را جزو خواسته های خود قرار دادند. ۴ ساعت قبل که با پیمان برادرم تماس داشتم. او گفت که تعدادی از اعتصاب کنندگان از جمله خود او و دکتر فرزاد حمیدی دچار مشکل شده و به بهداری برده شده اند. حال دکتر ناصر زرافشان این حقوقدان خوب میهن ما نیز مساعد نیست و دچار ضعف شدید قوای جسمانی شده است.

تماس تلفنی محدود شده است. اعتصاب کنندگان توسط نهادهای حکومتی از جمله وزارت اطلاعات، حفاظت اطلاعات زندان اوین و دادگاه انقلاب اسلامی تحت فشار مضاعف هستند. بودم آقای حداد رئیس شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی در تماسی که با اعتصابیون از جمله پیمان پیران داشت گفته است که حتی اگر تمام شما بمیرید برای ما بی اهمیت است. این برخورد نشاندهنده نحوه برخورد حکومت است که برای ما مورد سؤال قرار دارد!

... پدر من ۲۴ ساعت پس از دستگیری توسط کلانتری بدون تفهیم اتهام به بند ۸ زندان اوین منتقل شد و اکنون بیش از یک هفته است که در آنجا به سر میبرد. تاکنون تماس و ملاقاتی در کار نبوده است اما قرار است فردا به ملاقات او بروم. سؤال بزرگ ما از دولت این است که چرا وزارت اطلاعات پدر مرا که توسط ناجا و ضابطین دستگاه قضائی شکنجه شده بود بدون هیچ سئوالی تحویل گرفت؟

دفتر تحکیم وحدت نیز طی بیانیه ای حمایت قاطع خود را از اعتصاب کنندگان با چنین جملاتی اعلام می دارد: پایداری و مقاومت شما ما را متاثر و شرمگین کرد. از درون

باطبی، پیمان پیران، دکتر فرزاد حمیدی، امید عباسقلی نژاد و سایرین در تماس هستیم... خانم هما زرافشان نیز در یک تماس تلفنی موضوع را چنین توضیح می دهد: ...اعتصاب غذا طولانی شده است و ما به شدت نگران سلامتی اعتصاب کنندگان از جمله دکتر زرافشان هستیم. اما نکته ای که باعث فشار مضاعف روحی به ماست اخبار جعلی است که توسط بعضی ها ساخته و پراکنده میشود. پس از اینکه بیش از دو هفته پیش این اعتصاب آغاز شد ارتباط تلفنی را دو یا سه روز قبل از سالگرد ۱۸ تیر قطع کردند و تا ده روز ما تماس تلفنی نداشتیم گرچه در این دوره همانطور که در نامه مورخ ۲۲ تیر اعتصاب کنندگان آمده است یکی دو نفر از درون زندان تلاش کردند تا اخبار غلط مربوط به اعتصاب منتشر کنند. در حالی که هیچ کدام از این ۱۲ نفر با خارج از زندان تماس نداشت یکی از همان افراد مذکور در یک تماس تلفنی به انتشار اخبار نادرست پرداخته بود.

...پس از گذشت این مدت طولانی از اعتصاب غذا در مکالمه تلفی ای که با وی داشتم طبیعتا صدای او از ضعف جسمانی حکایت داشت اما از روحیه ای بالا و محکم برخوردار است در عین حال بجز همسرم تعداد دیگری از اعتصاب کنندگان نیز با ضعف شدید جسمانی روبرو هستند. آنها در آخرین بیانیه ای که صادر کرده اند به اطلاعات غلطی که توسط منوچهر محمدی پخش شده است، پرداخته اند.

پژمان پیران برادر پیمان پیران نیز ماجرای حمله نیروهای حکومتی به منزل مسکونی شان، ضبط وسایل خانه و پلمپ خانه و اعتصاب غذای زندانیان را چنین نقل میکند: روز ۱۴ تیرماه از طرف کلانتری، وزارت اطلاعات و حراست آموزش و پرورش به خانه ما حمله شد. وسایل خانه ضبط شده و به انبار آموزش و پرورش منتقل شد و خانه ما نیز پلمپ شد.

در چهار سال اخیر همیشه حول و حوش ۱۸ تیر برخی نهادهای حکومتی توجهشان به خانواده ما معطوف بوده است. پدرم در تیرماه سال ۱۳۸۱ توسط ناجا دستگیر شد و پس از شکنجه شدید به وزارت اطلاعات تحویل شد. سکوت وزارت اطلاعات و

دست آورده بودیم، خواسته بودند که اعتصاب غذا را بشکاییم، به صورت مستقیم و غیر مستقیم، و یک مقدار هم اعتصاب برای بچه ها مشکل شده بود. با توجه به اینکه هدف بچه ها تامین شده بود، اعتصاب شکسته شد، و سپس همراه آقای ناصر زرافشان شام خوردند. منتها داخل زندان اوین به غیر از سیاسی ها زندانیان عادی هم هستند، که دربند زندانیان سیاسی هم نگهداری می شوند. خواسته هایشان متفاوت است، برخوردشان متفاوت است، انگیزه شان متفاوت است. اینها چندان برایشان خوشایند نبود اعتصاب غذا به خاطر اینکه یک سری عواقب داشت، مثلا تلفن ها را قطع کردند، و در بندها را بسته بودند. و اینها معتقد بودند که این را شما باعث شدید که به این شکل شده است. به هر ترتیب ناراحتی و درگیری ایجاد شد، توهین کردند، فحاشی کردند به بچه های سیاسی و اعتصابی و آقای درخشان. بچه ها سعی کردند درگیری ایجاد نکنند. فردای آن شب، یعنی دیشب، آدمم بیرون، به من مرخصی دادند، به همراه چند تا از بچه های دیگر. آقای درخشان را هم امروز شنیدم که آمدند. ظاهرا پس از آنکه من رفتم یک درگیری دیگر به وجود آمد که نیروهای ویژه، گارد زندان آمد دخالت کرد و درگیری خاتمه پیدا کرد.

بدین ترتیب است که زندانیان سیاسی در ایران تجربه بزرگ دیگری را در تاریخ مبارزات آزادیخواهانه کشور به ثبت می رسانند و با رنج نامردمی ها به دیکتاتورها نه! می گویند.

اطلاعاتی نمی پذیرند، از زبان افراد دیگری به جامعه القاء کنند که در این باره در اطلاعیه های قبلی توضیح داده شد. از سوی دیگر انجمن نوظهوری که خود را انجمن دفاع از حقوق زندانیان مینامد و متولی امور زندانیان معرفی میکند، در اقدامی فرصت طلبانه با صدور بیانیه ای اعتصاب غذای زندانیان اوین را صنفی و غیرسیاسی تشخیص داده است. ما نمی دانیم آقای عمادالدین باقی که از سوی این انجمن اظهار نظر کرده است، این اطلاعات را از کجا آورده و چرا به خود حق داده است به جای ما سخن بگوید. اما گمان میکنیم با این اظهار نظر به جای گزارش واقعیت، مصلحت طلبی ها و گرایش های سیاسی خود را به نمایش گذارده اند.

یکی از دستاوردهای عمومی هر حرکت اعتصابی - گذشته از هدف اعلام شده و مشخصی که به خاطر دستیابی به آن صورت می گیرد - محک خوردن عناصر و نیروهای حاضر در صحنه آن اعتصاب و شفاف شدن صفتبندی هاست. این بار نیز این حرکت اعتصابی طیف وسیعی از واکنش ها را - از تکذیب مراجع رسمی، سمپاشی برخی عناصر خودفروخته و گوش به فرمان، تا سکوت برخی مطبوعات مدعی داخلی و موضع گیریها و اظهار نظرهای فرصت طلبانه پاره ای نیروهای مختلف سیاسی، و صد البته در برابر این ها، درک هشیارانه و نجیبانه حمایت قاطع و قدرتمندانه تشکل ها، نهادها و شخصیت های دمکراتیک و مردمی و وجدان های بیدار داخلی و خارجی - به همراه داشت.

از این رو، به این وسیله از کلیه تشکل ها، نهادها و شخصیت های مردمی داخلی و خارجی که با ما همدردی و همراهی کردند و نیز رسانه های خبری که در جهت اطلاع رسانی و بازتاب واقعیت این حرکت همت گماردند، از بن جان سپاسگزاری می کنیم.

احمد باطبی، دانشجوی زندانی و یکی از اعتصابیون نیز طی مصاحبه ای با رادیو فردا در پایان اعتصاب زندانیان عنوان می دارد: یکشنبه شب اتفاقی که افتاده بود این بود که خیلی از دوستان فعال خارج از زندان از بچه های داخل خواسته بودند با توجه به آنچه که تقریباً آن چیزهایی که مد نظرمان بود به

هدفمند جمعیتی باشیم که به نام انجمن دفاع از حقوق زندانیان با زعامت عمادالدین باقی ها اعلام می دارد که موضوع این اعتراض، سیاسی نبوده و بیشتر جنبه اجتماعی و انسانی داشته است و امید است با همکاری دست اندرکاران امور، این مشکل به زودی رفع شود. عمادالدین باقی با اشاره به این که هدف این اعتصابها، سیاسی نبوده است، می گوید: در پی تخلیه منزل پدر یک زندانی که خانه ای سازمانی از سوی آموزش و پرورش بوده و مهلت قرارداد آن به پایان رسیده و بازداشت پدرش، او در اعتراض به این عملکرد، اعتصاب غذا می کند و چند تن از زندانیان نیز جهت همدردی با او - به ویژه به علت آن که خانواده ای او از توانایی مالی چندانی برخوردار نیستند - اقدام به اعتصاب غذا کرده اند. کوک کردن سازی که مسئولین رسمی رژیم، نغمه شومش را پیش از باقی نواخته بودند.

زندانیان اعتصابی در روز یکشنبه ۴ مردادماه با انتشار بیانیه شماره ۳ خود خبر از به پایان بردن اعتصاب شان پس از ۲۰ روز می نمایند. در بخشی از این بیانیه می خوانیم: اعتصاب غذای زندانیان سیاسی بند یک زندان اوین که از روز دوشنبه ۱۵ تیر ماه ۸۳ و به منظور گرامی داشت خیزش ۱۸ تیر آغاز شده بود، امروز یکشنبه ۴ مرداد ماه در پاسخ به درخواست تشکل ها و شخصیت های دمکراتیک داخل و خارج کشور، از جمله دفتر تحکیم وحدت، جنبش همبستگی با دانشجویان ایران و ناصر زرافشان و وکلای بدون مرز و جنبش همبستگی ملی پایان یافت. با شروع این اعتصاب غذا و در شرایطی که هر گونه ارتباط ما را با بیرون قطع کرده بودند، در خارج از زندان با موجی از اکاذیب و تحریفات با این حرکت اعتصابی مقابله کردند تا آن را بی اثر سازند. از یک سو مسئولین رسمی یکسره آن را تکذیب کردند، از سوی دیگر در حالی که کلیه ارتباطات تلفنی زندان اوین با خارج قطع شده بود، یکی دو تن از زندانیان نام که مدتهاست خود را در اختیار رژیم قرار داده اند ضمن تماس تلفنی از همین زندان با خارج، به سمپاشی علیه زندانیان اعتصابی پرداختند. گویی میخواستند با این شیوه مطالبی را که مردم از زبان مسئولین رسمی